

РЕШЕНИЕ

№ 401

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: В. Астарджиев
Виолета Магдалинчева

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
в присъствието на прокурора Стойчо Тодоров Ненков (АП-София)
като разглежда докладваното от Виолета Магдалинчева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211000601225 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 11.10.2021 г. по н.о.х.д. №395/2021 на Окръжен съд Кюстендил подс. С. Д./S. D./е признат за виновен в това, че на 28.03.2021 г., в района на ГКПП - Гюешево, обл. Кюстендил, без надлежно разрешително съгласно чл. 32 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите /ЗКНВМ/, с л.а. "Мерцедес", модел „Е 270CDI“ с рег. № ***** е пренесъл през границата на страната високорискови наркотични вещества - 17 пакета коноп /марихуана/, с тегло 4.260 кг. на стойност 17 040 лева, поради което и на основание чл. 242, ал. 2 от НК и чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода от десет години, търпими при строг режим, с приспадане на времето, през което е бил задържан под стража по същото дело, както и наказание глоба в размер на 100 000 лева.

Със същата присъда на основание чл. 242, ал. 7 и ал. 8 от НК са отнети в полза на държавата предметът на престъплението и превозното средство, послужило за превозване на наркотика.

С присъдата е постановено останалите веществени доказателства - мобилни апарати и сим карти към тях, да бъдат върнати на подсъдимия.

На основание чл. 189 от НПК подсъдимият С. Д. е осъден да заплати по сметка на Агенция "Митници" сумата от 1847.46 лева, а по сметка на ОС-Кюстендил сумата от 67.84 лева – разноски по делото.

Срещу присъдата в срок са подадени въззивна жалба и допълнение към нея от защитника на подсъдимия - адв. Д. М..

Оплакванията на защитата са свързани с нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Без да отрича, че подсъдимият е превозвал процесния наркотик в автомобила си, защитникът твърди, че той не е имал умисъл за това. Посочва в тази връзка, че автомобилът е придобит и регистриран ден преди процесната дата, поради което подсъдимият не е имал технологично време да организира монтирането на тайника в него. Смята, че неправилно съдът е дал вяра на показанията на митническите служители Р.М. и А.М., тъй като противоречията в разказа им по отношение поведението на подсъдимия по време на проверката са очевидни. Отделно от това, като има предвид количеството и стойността на наркотика и семейното положение на подсъдимия, който е баща на три малолетни деца, твърди, че определеното от първия съд наказание е прекомерно.

Отправеното към въззивния съд искане е за отмяна на първоинстанционната присъда и за издаване на нова, с която подсъдимият бъде оправдан. Алтернативното второ искане е за снижаване на наказанието.

Във въззивната жалба не е отправено искане за събиране на нови доказателства.

На основание чл. 327 от НПК въззивният съд е преценил, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на проверка по реда на глава Двadesет и първа от НПК. Преценено е също така, че и без искане на страните, вярното решаване на делото не налага служебното събиране на доказателства в тази инстанция.

В хода на цялото въззивно производство тази констатация е останала непроменена.

В речта си в съдебните прения назначеният от САС служебен защитник на подсъдимия - а.П., моли присъдата да бъде отменена или определеното с нея наказание намалено. Обръща внимание на обстоятелствата, върху които е акцентирано във въззивната жалба и в допълнението към нея. Извън това – макар самият защитник да не иска събиране на доказателства от тази инстанция, твърди, че първият съд не е установил продавача на процесния автомобил, нито поръчителя на авточастите, които подсъдимият е следвало да закупи в Република Турция. В този смисъл намира обжалваната присъда и за необоснована.

Представителят на Апелативна прокуратура – София моли присъдата на окръжния съд да бъде потвърдена. Смята, че фактическите, правни и доказателствени констатации на първата инстанция са в съответствие със закона. В съответствие със закона като незавишено и справедливо прокурорът намира и определеното на подсъдимия наказание.

Подсъдимият С. Д. в лична защита се съгласява с казаното от защитника. В последната си дума моли да бъде оправдан, включително защото по открития и иззет наркотик не са установени негови следи.

След като прецени изложените в жалбата доводи и провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, САС намери следното:

1. По фактите:

Подсъдимият С. Д./S. D./ е с албански произход, роден е в Република Турция и е гражданин на Република Северна Македония.

От приложената на чл. 61 от д.п. справка за съдимост е видно, че в Република България подсъдимият е осъждан с присъда по н.о.х.д. № 5235/2002 на СРС, НО, 19 състав за деяние по член 279, ал. 1, вр. с чл. 18 от НК, по която са му наложени наказания глоба и четири месеца лишаване от свобода – последното отложено по реда на чл. 66 от НК с изпитателен срок от три години. Присъдата е влязла в сила на 27.04.2001 г. и по нея подсъдимият е реабилитиран.

От писмо с №SLCP-000229/2021 на Southeast European Law Enforcement Center е видно, че на 15.04.2003 г. подсъдимият Д. е бил осъден от съдебните власти на Република Северна Македония за престъпление по чл. 215 от НК – търговия и пренасяне на наркотични вещества – 33.496 кг. марихуана, укрита в л.а. „Мерцедес“ с рег. № *****, като му е наложено наказание от три години лишаване от свобода.

Подсъдимият С. Д. е собственик на л.а. "Мерцедес", модел „Е 270 CDI“ с рег. № *****. Колата е регистрирана в Република Северна Македония на името на подсъдимия на 27.03.2021 г.

На 28.03.2021 г. подсъдимият предприел пътуване със същия автомобил.

Зад метална преграда, разделяща купето от багажника на автомобила, бил монтиран точково заверен капак, зад който - във вътрешността на резервоара - имало изграден тайник. В последния били поставени 17 самостоятелни пакета с растителна маса.

На 28.03.2021 г. подсъдимият влязъл от Република Северна Македония в Република България през ГКПП-Гюешево, обл. Кюстендил. В автомобила пътувал сам. Подсъдимият преминал през паспортната проверка на ГКПП-Гюешево и пристигнал на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“ на Митнически пункт-Гюешево. Дежурни на митническия пункт в този момент били свидетелите Р.М. и А.М. - държавни инспектори в Агенция „Митници“.

Свидетелят Р.М. се приближил към автомобила и осъществил с подсъдимия словесен контакт на български език, който макар и не отлично, Д. владеел. На изрично зададен от митническия служител въпрос дали има за деклариране предмети с търговски характер, валутни ценности, акцизни стоки или забранени за пренасяне и държане вещи подсъдимият отговорил отрицателно. На зададените въпроси във връзка с целта на пътуването подсъдимият отвърнал, че живее в гр. Скопие, работи като автомонтьор и пътува за Република Турция, за да закупи авточасти. Дадените отговори, видимо неспокойното поведение на подсъдимия, факта, че въпреки обявената цел на пътуване той заявил, че носи в себе си само 120 евро, това, че автомобилът бил регистриран на негово име предния ден /събота/ усъмнили свидетеля М.. Поради това той решил да бъде извършена щателна митническа проверка на подсъдимия, на багажа и на управлявания от него автомобил.

С тази цел той поискал съдействие от свидетеля А.М.. При извършване на проверката двамата митнически служители демонтирали облегалката на задната седалка на автомобила и установили, че в металната преграда, разделяща купето от багажника, има фабричен отвор, върху който бил монтиран точково заверен капак, а зад него на стената на резервоара бил направен нефабричен отвор. Последният бил затворен с четири ротиращи метални заключващи езика /винтове/. При отваряне на капака митническите служители забелязали изградения в резервоара тайник и усетили специфична миризма на марихуана.

Била извикана оперативна група за оглед.

В присъствието на разследващ митнически инспектор автомобилът бил претърсен, резервоарът бил демонтиран, а в изградения в него тайник били намерени 17 пакета с растителна маса с общо нетно тегло 4.260 кг.

Според заключението на физико-химическата експертиза на в.л. Е. К. откритата в тайника на автомобила растителна маса представлява коноп /марихуана/ с общо нетно тегло от 4 260 грама, със средно процентно съдържание на тетрахидроканабинола в обектите от 13.5% и с пазарна стойност от 17 040 лева.

Съгласно заключението на оценителната и автотехническа експертиза на в.л. инж. В. Н. и разпита на вещото лице пред окръжния съд в съдебно заседание на 11.10.2021 г.:

- към 28.03.2021 г. пазарната стойност на л.а. "Мерцедес", модел „Е 270 CDI“ с рег. № ***** възлиза на 3 750 лева;

- в предната стена на резервоара на същия този автомобил бил изрязан отвор с широчина 309 мм и височина 156 мм, който съответствал по местоположение на фабричния отвор, разположен в преградната стена между купето и багажника на моторното превозно средство. Фабричният отвор се затварял с капак, който бил заводски механично пломбиран на преса със заводска матрица на специално изработени пластини върху преградната стена между багажника и купето, което в конкретния случай било преодоляно, капакът отворен, а впоследствие фиксиран неподвижно чрез точкови заварки, лесни за преодоляване с ръчна флекс машина. Направеният нефабричен отвор в резервоара също бил снабден с капак, изрязан от друг подобен резервоар, за затварянето на който били изработени четири ротиращи метални заключващи езика, които чрез завъртане от външната страна на капака с монтьорски ключ тип шестограм да го фиксират към дъното на резервоара. В резервоара се намирала фабрична преградна стена с предназначение за "успокоител" на горивото, която след изрязване на гореописания отвор била механично деформирана с тежък предмет, за да се разшири вътрешната кухня в резервоара откъм направения допълнително отвор и да се оформи тайник;

- създаденият тайник е предназначен за трайна употреба, а не за еднократно превозване на укрит товар;

- преработките на автомобила не могат да бъдат забелязани, без да се премахне облегалката на задната седалка на автомобила, когато интервенцията около отвора е видима с просто око;

- за създаването на конструктивната промяна в автомобила и за изработването на тайника е необходимо технологично време: 2 дни за идеен проект, за техническа изработка – от 24 часа /минимум/ до 3 дни.

Изложената фактическа обстановка е възприета в почти съответен вид и от състава на окръжен съд - Кюстендил.

2. По доказателствата:

Тази фактическа обстановка е възприета въз основа на събраните и проверени от първия съд доказателствени източници, както следва: обяснения на подсъдимия С. Д. /частично/, показания на свидетелите Р.М., включително и частично прочетените по реда на чл. 281, ал. 5 от НПК – л. 32 от д.п., показания на свидетеля А.М., заключение по протокол №161/16.04.2021 г. на в.л. П. (л. 115-116 от д.п.), съдебно оценителна и автотехническа експертиза на в.л. Н., физико-химическа експертиза на в.л. Е. К.; копие на протокол за претърсване и изземване от 28.03.2021 г. и фотоалбум към него (л. 4-7, л. 8-22 от д.п.), протокол за митническа проверка №1150/28.03.2021 г. (л. 36-39 от д.п.), протокол за личен обиск от 21.03.2021 г. (л. 44-45 от д.п.), копие от лични документи на името на подсъдимия (л. 52-54 от д.п.), документ за придобиване на МПС (л. 55- 58 от д.п.), справка за съдимост (л. 61 от д.п.), протокол от 28.03.2021 г. за претърсване и изземване на л.а. „Мерцедес“ (л. 64-67 от д.п.), писмо с №SLCP-000229/2021 на Southeast European Law Enforcement Center (л. 83-85 от д.п.), справка за задграничните

пътувания на подсъдимия (л. 141-145 от д.п.).

Това, че подсъдимият С. Д. е собственик на л.а."Мерцедес", модел „Е 270 CDI“ с рег. № *****, регистриран на 27.03.2021 г. на негово име в Република Северна Македония, е видно от обясненията на самия подсъдим, от приложените на л. 55 и сл. от досъдебното производство документи и от заключението на Протокол №161, от което се установява, че наличното по делото свидетелство за регистрация на автомобила представлява истински документ.

Фактът на преминаване на границата от подсъдимия с горепосочения автомобил и фактът на осъществяване на митническа проверка са също неспорни по делото. Те са установими от обясненията на подсъдимия Д. и от показанията на митническите служители М. и М..

Това, че по отношение на подсъдимия и на управлявания от него автомобил на процесната дата е извършена обща, а впоследствие и щателна митническа проверка, е изводимо от същите доказателствени източници, но също така и от протокола за митническа проверка №1150, приложен на л. 36-39 от досъдебното производство.

Констатацията за това, че в тайник в собствения на подсъдимия л.а."Мерцедес", модел „Е 270 CDI“ с рег. № ***** е намерено значително количество наркотично вещество е изводима от показанията на двамата митнически инспектори и от протокол за претърсване и изземване на л. 64 от досъдебното производство. Този протокол е изготвен в съответствие с изискванията на НПК, в присъствието на две поемни лица и на собственика на автомобила. Действието е извършено в условията на неотложност, но протоколът в 24-часов срок е одобрен от съдия от съответния първоинстанционен съд в процедура по чл. 161, ал. 2 от НПК. Формалната външна валидност на протокола е несъмнена, а действителността и законосъобразното протичане на самото действие не е предмет на спор между страните.

Видът наркотично вещество (марихуана), количество му (4.260 кг.) и процентът активно действащ компонент в него (средно 13.5%) са изводими от заключението на допуснатата и приета от първия съд физико-химична експертиза, в чиято относимост към предмета на спора и обективност на експерта въззивният съд няма основание да се съмнява.

Въззивният съд изцяло се довери на показанията на участвалите в проверката митнически инспектори Р.М. и А.М., включая и на приобщените от досъдебното производство такива, като установи, че те са последователни, конкретни и в синхрон едни с други. Тези показания освен това влизат в пълно съответствие с разказаното от подсъдимия, с резултатите от протоколите за митническа проверка и за претърсване и със заключението на комплексната оценителна и автотехническа експертиза по делото, която изследва начина на монтиране на тайника в автомобила на място и по начин, възприети от свидетелите. Митническите инспектори са изпълнявали служебните си задължения и представената пред съда информация е резултат от факти, които те лично са възприели. Въпреки че проверката на подсъдимия е част от рутинна (в смисъл на регулярна, редовна) служебна дейност, при разпита пред съда митническите служители демонстрират добра памет и възпроизвеждат подробно обстоятелствата от значение за делото. Не се установява заинтересованост от изхода на делото в тяхно лице, поради което въззивният съд, подобно на контролирания, прие, че те следва да бъдат кредитирани изцяло.

В жалбата, а и в съдебно заседание, защитниците оспорват дадената от първоинстанционния съд оценка на показанията на свидетелите Р.М. и А.М., твърдейки, че тези показания са недостоверни, тъй като изявленията на свидетелите относно поведението на подсъдимия и по-конкретно - разтревожен или не е бил той по

време на проверката - са коренно противоположни. Твърдение от подобен характер има оценъчен характер и с оглед неговата субективност не може да носи сигурност бил ли е подсъдимият действително смутен от митническата проверка или свидетелят М. е придал такова значение на поведението му, пречупвайки го през личния си професионален и житейски опит. На следващо място, от данните по делото е видно, че двамата свидетели не са били заедно през цялото време - началният етап на митническата проверка и контролно зададените на подсъдимия въпроси за целта на пътуването и паричните средства, които носи в себе си, са били извършени, респ. зададени от свидетеля М.. Свидетелят А.М. се е включил в щателната митническа проверка на подсъдимия, автомобила и багажа на по-късен етап - след като е бил извикан от своя колега. В този смисъл е възможно, а и е житейски логично, свидетелят М. да е възприел едни факти от поведението на подсъдимия, които да е оценил по определен начин, а свидетелят М. да е видял другояче неговото държание на по-късен етап от проверката.

САС намира, че обясненията на подсъдимия С. Д. следва да бъдат ценени в определена тяхна част: относно това, че е бил осъждан в държавата по местоживееене за превоз на марихуана; относно това, че л.а. "Мерцедес" е регистриран в Република Северна Македония на 27.03.2021 г. на негово име; относно това, че на следващия ден със същия този автомобил е влязъл в страната през ГКПП-Гюешево и относно това, че при извършената щателна митническа проверка в тайник в превозното средство е открито значително количество марихуана. Чрез обясненията си в тези части подсъдимият възпроизвежда (съобщава) определени конкретни факти и обстоятелства, отнасящи се до съществуването на обвинението, които намират еднопосочна подкрепа в останалата доказателствена маса.

Спорният по делото въпрос е дали в частта, в която подсъдимият Д. твърди, че не е знаел за наличието на тайник в автомобила и за поставен във вътрешната му част наркотик, обясненията са достоверни. Първият съд е отговорил отрицателно на този въпрос и въззивната инстанция се солидаризира с тази доказателствена оценка по следните съображения:

- Автомобилът, с който е пренасяно наркотичното вещество е изключителна собственост на подсъдимия. От представените по делото писмени доказателства е видно, че превозното средство е придобито от С. Д. и регистрирано на негово име в Република Северна Македония на 27.03.2021 г.;

- С оглед краткия период от момента на придобиване на автомобила до извършване на митническата проверка този автомобил не е бил обект на престъпно посегателство;

- Не са събрани доказателства, а и сам подсъдимият не твърди, че на процесната дата или в деня на придобиване на колата, той е предоставял превозното средство на трето лице;

- Не са събрани доказателства, а и сам подсъдимият не твърди, че в Република България или в Република Турция той е следвало да предостави колата или товар от нея на трето лице;

- Наркотичното вещество е укрито в тайник, монтиран в стената на резервоара на автомобила по начин, оформящ кухня, която да позволи поставянето на опакованата забранена субстанция;

- Тайникът се намира зад метална кухня, разделяща купето от багажника, т.е. достъп до нея може да има водачът на автомобила или друго лице, на което е предоставен ключ или уред за отваряне вратите на автомобила;

- На процесната дата водач и единствен возещ се в автомобила е бил

подсъдимият С. Д..

Вярно е, че автомобилът е регистриран на името на С. Д. на 27.03.2021 г., пътуването и митническата проверка са осъществени на следващия ден, а от разпита на вещото лице Н. е видно, че за идеен проект и конструктивно изпълнение на тайника се изисква време - от 24 до 72 часа. Това обаче по никакъв начин не изключва фактическото превозване на наркотика, нито възможността подсъдимият да е бил наясно, че в колата му има забранена субстанция. С. Д. е предаден на съд за пренасяне през границата на наркотично вещество, а не за фактическото подпомагане на тази дейност, каквото би представлявало преустройство на автомобила и монтирането в него на тайник. Тайникът освен това от заключението на комплексната оценителна и техническа експертиза е видно, че е създаден за трайна употреба, а не за еднократно превозване на укрит товар. Хипотетично е възможно тайникът да е създаден значително време преди процесната дата, а не след регистриране на автомобила на името на подсъдимия. От значение за делото обаче са не фактическото изработване на тайника, лицето, което се е занимало с тази дейност и точният момент, в който тя е довършена, а това, че в автомобила е бил укрит забранен за държане и превоз товар в значителни количества и на значителна стойност. След като подсъдимият сам не твърди, че колата, респ. багаж от нея е трябвало да бъдат предоставени на трето лице, то очевидно е, че той не е бил използван само за преносител на наркотика без съзнание за намиращата се в автомобила забранена субстанция. Както бе посочено, касае се за значително като количество и стойност наркотично вещество - 4.260 кг. марихуана на стойност 17 040 лева, поради което възможността трето лице без знанието и съгласието на подсъдимия да е оставило, респ. забравило наркотичното вещество в колата, без да се интересува от по-нататъшната му съдба е лишена от житейска и правна логика. Обстоятелствата, при които по твърдение на подсъдимия е придобит, регистриран и ползван автомобил - на 27.03.2021 г. /събота, почивен ден/, след като го "е изпробвал", правейки само "едно кръгче" и "карайки го 1 км.", това, че веднага е предприел пътуване с двадесетгодишна кола, която не познава като характеристики, при това на дълго разстояние, включващо преминаване на няколко държавни граници, също по убеждение на САС поставят под съмнение достоверността в изявленията на подсъдимия. В тази насока следва да бъде прибавен и факта, че въпреки декларираната пред митническите инспектори и пред съда цел на пътуване - за снабдяване с авточасти от Република Турция, подсъдимият е носил в себе си само 120 евро /без други наличности по карта/, които биха били крайно недостатъчни дори за пътуването от Скопие до Истанбул и обратно. Ето защо не може да се приеме, че подсъдимият е действал при грешка във фактите или пък като водач на автомобила е бил използван като посредствен извършител за пренасяне на наркотика, каквито твърдения на практика се навеждат от него и от защитника му. Касае се за защитна теза, която е голословна и в противоречие с доказателствата по делото.

Апелативният съд се позова на назначените, изготвени и приети по делото физико-химична, фармакологична, техническа и оценителна експертизи, като прие, че те са изясняват обстоятелства от значение за главния факт, изготвени са в съответствие със специалните знания и опит на експертите и не са оспорени от страните. В този смисъл съставляват самостоятелен годин способ за събиране и проверка на доказателства.

С решително значение за вярното решаване на делото е заключението на техническата експертиза на вещото лице инж. Н., която изяснява характеристиките на тайника, в който е бил поставен наркотикът и начина за достъп до него.

В основата на фактическите си констатации съставът на САС постави и останалите приети по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства с решително

значение, сред които са протоколите за извършена митническа проверка и претърсване, доказателствата за придобиване и регистриране на л.а. "Мерцедес" от подсъдимия Д. и онези, които имат значение съдимостта на подсъдимия.

3. При така възприетата фактическа обстановка, която не се различава съществено от възприетата от първия съд, и въз основа на горе обсъдения доказателствен материал *от правна страна* САС прие следното:

Подсъдимият С. Д. е предаден на съд за престъпление по член 242, ал. 2 от НК.

Изпълнителното деяние на престъплението по чл. 242, ал. 2 НК се изразява в пренасяне през границата на страната без знанието и разрешението на митниците на наркотични вещества.

От обективна страна е установено, че на 28.03.2021 г., в района на ГКПП - Гюешево, подсъдимият С. Д. е преминал границата на страната, влизайки в Република България, с лек автомобил, в който е превозвал наркотични вещества - 4 260 грама коноп (марихуана) на обща стойност 17 040 лева.

Марихуаната попада в категорията на високорисковите наркотични вещества и е включена в Приложение № 1 към чл. 3, ал. 2 от ЗКНВП „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина“. Заключението на физикохимичната експертиза установява вида на държания наркотик и неговата стойност, следващи упоменатите вече по-горе параметри.

Не е спорно по делото, че подсъдимият Д. не е имал разрешение да пренесе през границата наркотика, поради което е налице и следващият обективен съставомерен елемент.

В съответствие с данните по делото и практиката на върховната съдебна инстанция по наказателни дела правилно е преценено, че деянието е довършено, а не е останало в стадия на опита. В тази насока са *Решение № 89 от 19.04.1995 г. по н.д. № 469/1994, I н.о. на ВС, Решение № 362 от 21.06.1995 г. по н.д. № 242/95 г., II н.о. на ВС, Решение № 235 от 13.07.1994 г. по н.д. № 181/1994 г., II н.о. на ВС, Решение № 630 от 20.02.2009 г. по н.д. № 557/2008 г., Н. К., I н.о. на ВКС и др.*

От субективна страна деянието е извършено с пряк умисъл. Подсъдимият Д. е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал те да настъпят. В съзнанието на този подсъдим са били оформени ясни представи, че пренася през границата наркотично вещество, без да притежава надлежно разрешение за това. Когато съдът разкрива психическото отношение на дееца към деянието, е необходимо да прецени съвкупно всички факти и обстоятелства, които предшестват, съпровождат и следват неговото осъществяване, като има предвид и оценката, направена от самия деец за тези обстоятелства. Знанието на дееца за фактите, които лежат в основата на престъпното пренасяне през граница на наркотичните вещества, се извежда от съвкупната преценка на обстоятелствата, коментирани вече подробно. Описаните по - горе обстоятелства относно собствеността и ползването на автомобила, мястото на укриване на наркотика и достъпа до това място, ведно с останалите обяснения на подсъдимия за целта на предприетото пътуване, недвусмислено довеждат до извода, че у дееца е било формирано съзнание, че пренася през границата на страната наркотично вещество.

4. Въззивният съд не намира, че първата инстанция е решила делото при неизяснена фактическа обстановка. Без да отправи конкретно доказателствено искане,

такъв довод защитата въвежда в хода на пренията пред САС, но той по убеждение на тази инстанция не намира подкрепа в данните по делото. Събрани и проверени са били всички възможни доказателства за изясняване на обективната истина. В обясненията си пред окръжния подсъдимият твърди, че е закупил процесната кола от лице и място, които не индивидуализира. В същите тези обяснения подсъдимият не дава конкретна информация и за лицето, което по негови твърдения му е поръчало да закупи авточастите от Република Турция. По този начин отнапред и по собствена воля подсъдимият изключва възможността обясненията му да бъдат проверени чрез други доказателствени източници. Наличните такива, имайки предвид обсъждането им по-горе, обосновават доказаност на обвинението, за което С. Д. е предаден на съд.

5. За извършеното от подсъдимия С. Д. престъпление е предвидено *наказание* лишаване от свобода от 10 до 15 години и глоба от 100 000 до 200 000 лева.

При индивидуализацията на наказателната отговорност на подсъдимия С. Д. въззивният съд взе предвид като смекчаващо отговорността обстоятелство чистото му съдебно минало, което е факт, тъй като за осъждането си по н.о.х.д. № 5235/2002 г. на СРС Д. е реабилитиран по право, а по отношение на непризнатата по съдебен ред в България присъда на съд в Република Северна Македония, данни за която се съдържат в писмо с № SLCP-000229/2021 на Southeast European Law Enforcement Center и в обясненията на самия подсъдим, не са налице основанията на чл. 8 от НК. В категорията на смекчаващите обстоятелства следва да се включат дадените от подсъдимия обяснения, които, макар и без характер на пълни самопризнания, спомагат обективната истина в процеса да бъде установена, а също и семейното му положение - баща на три деца.

На обратния полюс, като отегчаващо обстоятелство, може да се преценява това, че предметът на престъплението е наркотично вещество, чиято пазарна стойност от 17040 лева надхвърля многократно размера на минималната за страната работна заплата към инкриминирания период. В тази категория попада и високата обществена опасност на конкретното престъпно деяние, което засяга обществените отношения, свързани със законосъобразното функциониране на митническия режим, но също така и общественото здраве, тъй като предмет на контрабандата са високорискови наркотични вещества.

Посочените смекчаващи обстоятелства не са многобройни, нито някое от тях е с характер на изключително. Ето защо въззивният съд, както и първият, приема, че основание за приложение на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК по отношение на конкретния подсъдим отсъстват. Изброените смекчаващи обстоятелства са по-скоро обичайни, нито едно от тях не е с характер на изключително, с оглед на което отказът на първия съд да снижи наказанието под десет години се явява законово обоснован.

Едновременно с това, макар и стойността и количеството на наркотика да не са малки, не са и необичайно големи в сравнение с другите случаи от този вид. Като съобрази всички тези обстоятелства и факта, че смекчаващите отговорността обстоятелства са с превес над отегчаващите, въззивният съд прие, че окръжният съд правилно е определил наказанието в неговия минимум от десет години. Изхождайки от целите на наказанието по чл. 36 от НК и отчитайки, че наказанието цели да превъзпита конкретния деец въззивният съд прецени, че тази санкция ще повлияе в достатъчно степен корекционно спрямо този подсъдим.

По идентични съображения законосъобразно се явява и определянето на кумулативното наказание глоба в нейния законов минимум от 100 000 лева.

Предвид размера на санкцията, която надхвърля трите години, поставени като

граница в разпоредбата на чл. 66 от НК, въззивният съд не обсъди въпроса с отложеното изтърпяване на това наказание, а на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, както първият съд, прие, че това наказание следва да се изтърпи при първоначален строг режим.

Правилно първата инстанция е приспаднала от наложеното наказание времето, през което подсъдимият Д. е бил задържан под стража.

На основание чл. 242, ал. 8 от НК, предвид изхода на делото и обстоятелството, че превозното средство, с което е пренасян наркотика - л.а. "Мерцедес", модел „Е 270CDI“ с рег. № *****, е изключителна собственост на дееца въззивният съд постанови отнемането му в полза на държавата. Изключение от това правило законът допуска само, когато стойността на автомобила явно не съответства на тежестта на престъплението. В конкретния случай тези обстоятелства не са налице, тъй като стойността на автомобила /3 750 лева, съгласно заключението на оценителната автотехническа експертиза/ е повече от пет пъти по-ниска от стойността на инкриминираните наркотични вещества, а и самият автомобил е собственост на дееца, а не на трето лице. Поради това постановеното от окръжния съд отнемане на автомобила не е в нарушение на чл. 1 към Протокол № 1 от ЕКПЧОС в контекста на осъдителното решение на ЕСПЧ от 13.10.2015 г. по делото *Unsped Paket Servisi Sa N.Ve Tic A.S. срещу България*.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК разноските по делото - по сметка на Агенция "Митници" сумата от 1847.46 лева, а по сметка на ОС-Кюстендил сумата от 67.84 лева, правилно са възложени на подсъдимия.

В частта, в която е постановено отнемане в полза на държавата на предмета на престъплението, неизразходен за нуждите на експертното изследване, първоинстанционната присъда също е законосъобразно издадена.

Разноските за преводач - с оглед чл. 189, ал. 2 от НПК, чл. 6, §3 е от ЕКПЧОС и решенията по делото *Ишиар срещу България*, *Luedickeq Belacet et Кос срещу Германия*, *Йозтурк срещу Германия* и др., правилно не са били възложени на подсъдимия. Такова възлагане не може да бъде направено и от въззивния съд.

В обобщение на изложените съждения настоящият състав намери, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. с чл. 338 от НПК, САС, НО, 6 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 11.10.2021 г. по н.о.х.д. №395/2021 на Окръжен съд Кюстендил.

Решението може да се обжалва и протестира пред Върховния касационен съд в 15 дневен срок от съобщаването му на страните.

За изготвеното решение страните да бъдат писмено уведомени.

С оглед изричното изявление на подсъдимия С. Д. и на основание чл. 55, ал. 3 НПК, вр. с чл. 395а от НПК решението следва да му бъде връчено в превод на албански език.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____